

Den første Ramsjøhytta, som TT fikk leie i 1955. Foto: A. Langoien

Ramsjøhytta

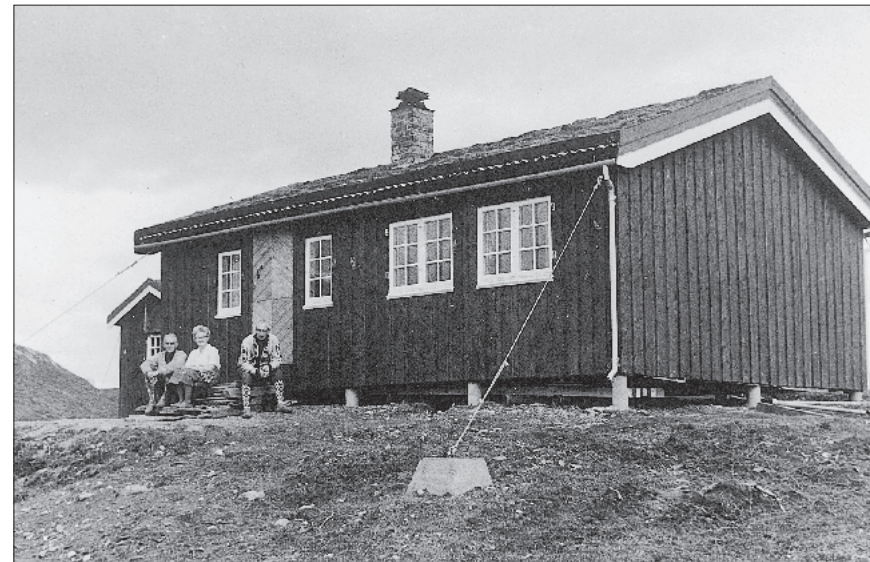
TTs styre hadde som nevnt før andre verdenskrig planer om å bygge "Fongen-hytta" ved Ramsjøen. Så ble den etter krigen likevel bygget på Stormoen, men behovet for en hytte ved Ramsjøen meldte seg likevel. Avstanden mellom Schulzhytta og Storerikvollen var i drøysteste laget for mange, og styret tok derfor omkring midten av 1950 årene frem igjen planen om en selvbetjeningshytte ved Ramsjøen.

Ved den sørøstlige enden av Ramsjøen, på østsiden av utløpsbekken fra vannet, lå en privateid liten hytte som ble brukt som fiskebu. "Etter stor imøtekommenhet fra oppsitterne i Ås i Tydal" fikk TT i 1955 leie denne bua. Materialer ble anskaffet for restaurering, og med fire senger ble den første Ramsjøhytta tatt i bruk like etter påsken i 1957.

Driften var til å begynne med ubetjent - hytta hadde altså sengetøy, kokeutstyr, servise osv., men ikke matlager. Nøklene kunne de som var interessert i å bruke den få utlevert på Storerikvollen og Schulzhytta mot å betale et depositum som de så fikk tilbake når nøkkelen ble levert ved ankomsten til en av disse hyttene. Det første året hadde Ramsjøhytta 73 overnattinger, og det var styret rimelig godt fornøyd med.

*Gamle
Ramsjø-hytta.
Foto: Tor
Johansen*

I 1967 sto endelig den nye Ramsjøhytta klar til bruk. Foto: Øyvind Jystad

I 1958 ble hytta forsynt med matlager og fikk dermed status som selvbetjent hytte uten at besøket føk til værs av den grunn. Det kunne til tider likevel være heller trangt om plassen i den vesle hytta, og etter styrets mening var trangboddheten et hinder for økt besøk og større trafikk mellom "Storerik" og "Schulz". Tanken om å bygge et nytt uthus ved hytta ble derfor i 1962 forlatt og erstattet av en plan om en litt større hytte ved Ramsjøen. Av samtaler med de fire grunneierne som eide "gammelhytta" fremkom at de ikke ville ha noe imot å få tilbake fiskebua, gjerne også før kontrakten utløp. To av dem var også grunneiere på vestsiden av utløpsbekken fra vannet, og den ene av disse, Lars Aune, foreslo at TT kunne bygge ny hytte der. 1. mars 1964 ble TT enig med de to grunneierne, Lars Aune og Haakon Aune, om bygging av tomt og kontrakt om byggingen av hytta ble inngått med med Henning Opphaug fra Tydal.

Ny hytte bygges

Etter lange diskusjoner mellom styre, byggekomité og arkitekt Roar Tønseth sen., kunne sistnevnte omsider sette seg ned og tegne hytta. Høsten 1964 ble materialene innkjøpt i Selbu, og alt så ut til at hytta kunne bli ferdig til sommeren 1965. Men så begynte problemene.

Først ble været og føret så dårlig at det ikke var mulig å få fraktet materialene opp til Ramsjøen. Det ble derfor besluttet å lagre dem nede ved Gammelvollsjøen frem til påfølgende sommer. Da ble imidlertid

byggmesteren alvorlig syk, men en slektning av ham, Ottar Opphaug, klarte i løpet av høsten ved hjelp av beltetraktor og mye strev å få fraktet materialene opp til tomten. Pilarene som hytta skulle settes på ble støpt, gulvåsene lagt og rammeverket reist før vinteren kom.

Sommeren 1966 var Henning Opphaug blitt frisk og klar til å ta fatt. Ved hjelp av en nevø og en venn gjorde han hytta ferdig, bygget uthus, la torv på takene, beiset og bardunerte bygningene forsvarlig fast - det er værhardt på Ramsjøen. "Finpussen" ble gjort av byggekomiteen i løpet av våren og forsommeren 1967, og 9. juli var den nye Ramsjøhytta klar til bruk for en samlet kostnad av kr. 57129,91.

Hytta hadde kombinert stue og kjøkken samt to soverom, ett med fire senger og ett med to, gang og proviantrom. I stuen var det dessuten soveplass på fire benker som ble forsynt med tykke skumplastputer. I uthuset var det, foruten vedbod og utedo, også et isolert soverom med to senger, ovn og en del annet utstyr. Tilsammen hadde den nye hytta altså 12 sengeplasser, men i tillegg fantes seks skumplastmadrasser, ulltepper og puter for "gulvliggere". Service og bestikk var innkjøpt til 24 personer, og for øvrig fantes naturligvis kokekar og andre hjelpemidler.

Ramsjøhytta slik den ser ut i dag Foto: Tore Kvernmo

Mye ros

Og rosen i hyttboka lot ikke vente på seg: "Suveren hytte"; "Det peneste stedet jeg har sett"; "Det var dette som manglet her"; "Gratulerer! Dette var en hyggelig overraskelse. Fin-fin mellomlanding"; "Deilig mellom Schulzhytta og Storerikvollen med denne fin-fine nyskapningen"; "Vi ber att få tacka för en mycket trevlig kväll på denna underbara plats i denne trevliga stuga".

"Selv er vi lykkelige over å ha fått i stand denne hytta der oppe i den praktfulle fjellverden, med Tronshatten, Fongen, Ramfjellet, Tofjellet og Ettfjellet som mektige naboer i krans rundt sjøen," skrev styre- og byggekomitémedlem Astrid Olsen, som etter hvert ble Ramsjøhyttas "mor" og fremste forkjemper. Den 15. august arrangerte foreningen en tilstelning på hytta for de som hadde vært med på å bygge den, og fire dager senere, den 19. august, ble det holdt innvielsesfest med rømmegrøt og spekemat, taler, sanger og sågar noen raketter til ære for hytte og fjell.

Etter få år ble det problemer med fundamentene under hytta. Den var plassert på sementrør fylt med sement som stakk 75 cm ned i bakken, og disse begynte på grunn av vekten og dårlige grunnforhold å sige. Da hytta ble bygget hadde man åpenbart trodd at grunnen besto av selvdrenerende morene, noe som ikke var tilfelle, og dermed var fundamentene som ble

brukt både for grunne og for små. Ettersom fundamentene sank ujevnt oppsto betydelige skjevheter. Dette igjen førte til at vinduene ble vanskelig å åpne og med tiden til dels ødelagt av gjester som forsøkte å åpne og lukke dem. Av økonomiske årsaker så styret seg imidlertid ikke i stand til å gjøre noe med saken foreløpig. I 1979 ble til slutt likevel grunnundersøkelser gjennomført og arbeid med omfundamentering skulle etter planen starte så snart snø og tele var borte sommeren 1980.

Utvidelse

Samtidig var imidlertid hytta i ferd med å bli for liten. Allerede i 1976 hadde styret uttrykt at "besøket på Ramsjøhytta er nu periodevis såvidt stort at kapasiteten er fullt utnyttet", og et nytt ekstra "sovehus" ble planlagt. Etter hvert kom styret imidlertid til at tele- og plassproblemer burde løses med en omfattende restaurering og utvidelse. I 1981 var planene klare etter tegninger av arkitekt Erik Stabell: Fundamentene skulle skiftes ut og eksisterende hytte restaureres med nye vinduer, ny pipe og reparasjoner av eventuelle setningsskader. I tillegg skulle den ombygges for å bli kjøkken og oppholdsavdeling i den utvidede hytta, men fire-sengsrommet skulle beholdes. Så skulle det bygges et 11,5 meter langt tilbygg mot øst med ny inngang på sørsiden. Nybygget ville få fire rom med fire senger og et med to senger. Med sengene i uthuset ville hytta nå altså få 24 senger.

Ansvarlig for arbeidet ble byggmester Dagfinn Østbyhaug. Arbeidene kom i gang i juli 1983 og var ferdig til påsken 1984. Hytta var i denne perioden stengt, men ikke alle hadde fått med seg kunngjøringen om dette og noen fotturister, særlig tidlig på sommeren, måtte ta til takke med nokså ukomfortable forhold på en hytte under ombygging. En del etterarbeider, opprydning og reparasjon av terrengskader etter transporten ble for øvrig foretatt senere. Kostnadene beløp seg totalt til noe over en million kroner, men for dette fikk man en rommelig, solid og varm hytte, praktisk i bruk og enkel å holde i stand.

"Da det har vist seg at trafikken i fjellet er størst fra midten av juli til midten av august og i påsken fra onsdag i påskeuken til annendag, har styret villet imøtekomme forespørsler om fast opphold på hyttene ved å tillate dette først og sist i hver sesong. Forutsetningen er da at faste gjester ikke har noen forrett m.h.t. priser, oppdekning, plasser ved bordet ved måltider etc. Foreldre med barn bør sørge for at barne ikke sjauer unødig etter middag og at en rimelig sengetid for barn overholdes."

(Fra årsberetningen for 1955)

Ramsjøhytta med Fongen i bakgrunnen. Foto: Jonny Remmereit

Fundamenteringsproblemer ble hytta imidlertid ikke kvitt, og våren 2002 måtte både hovedhytta og uthuset jekkes opp og justeres for betydelig teleskader. Hvor lenge det holder denne gang gjenstår å se.

Ramsjøhytta er en av TTs best besøkte selvbetjeningshytter med 800-1000 overnattinger pr. år.

Kjølihytta

Fredag 6. juli 1906 dro tekniker Claus Hjelte og ingeniør Ivar Refsaas med toget fra Trondheim til Reitan stasjon i Ålen, og derfra inn i det vi i dag kaller Kjølifjellene.

Ferden gikk først inn til Killingdal gruvers anlegg, hvor de ble tatt imot på beste vis og vist rundt. Ut på ettermiddagen lørdag 7. juli fortsatte de to karene østover til Jensåsvollan, hvor "folkene netop var ankommet fra bygden, paa den vestligste af voldene samme aften, paa den østligere dagen forud". Her spiste de kveldsmat, men "vi havde besluttet allerede samme aften at naa frem til Kjøli, hvorfor vi straks brød op og begav os langs en til at begynde med fin kjørevei, der tog af ved østre Jensaasvold, og som temmelig og i lige linje fører til Kjøli". Dette er samme vei som sommerruten den dag i dag følger opp til Kjølitjønna, de nå nedlagte Kjøli gruver og Kjølihytta.